DIARI DE SESSIONS DE LA
COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011 **Fq.Con.núm. 33/27** **VIII legislatura** **Any 2014** **Núm. 63**

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana

Sessió celebrada dia 20 de febrer del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 8857/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a AFAM i entitats que presten serveis a persones vulnerables. 886

2) RGE núm. 9180/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mediació i intervenció del Govern de les Illes Balears en conflictes laborals. 890

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui, i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Sí, Sra. Presidenta, Margalida Serra substitueix María José Bauzá.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Esperança Marí substitueix Conxa Obrador.

LA SRA. PRESIDENTA:

L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE 8857 i 9180/13.

1) Proposició no de llei RGE núm. 8857/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a AFAM i entitats que presten serveis a persones vulnerables.

En primer lloc, per defensar la Proposició no de llei RGE 8857/13, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a AFAM i entitats que presten serveis a persones vulnerables, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tots i a totes. Aquesta proposició no de llei la vàrem registrar, jo crec, a rel d'una mala notícia per a la nostra comunitat autònoma, que va ser el tancament d'una de les entitats més veteranes en temes de persones majors, especialment en un tema tan delicat com és el tema de la malaltia d'Alzheimer, l'entitat AFAM, que després d'aquesta en varen sorgir altres. De fet a l'Associació de familiars de malalts d'Alzheimer de Mallorca, perquè va ser la primera que es va produir a Mallorca; després se'n varen fer altres a Palma, també a Mallorca, a altres municipis, sempre se li podrà agrair que va fer una feina de sensibilitat molt important entre la població i també entre els polítics del que era la malaltia d'Alzheimer. Jo crec que aquesta entitats va ser de les primeres que va posar aquest nom, Alzheimer, com un nom que es començava a conèixer, que la gent començava a utilitzar i començava a saber què significava aquesta malaltia.

Va ser de les primeres entitats que per treballar aquest tema va posar taules al carrer, va celebrar el dia de lluita contra l'Alzheimer, va posar taules informatives i cartells per les escoltes, díptics per a tothom. Després, posteriorment a aquest treball de sensibilització, va crear una escola dirigida als cuidadors familiars que eren socis seus, detectant una mica l'angoixa i aquesta càrrega emocional que suposa per al malalt cuidador. Després va començar a crear un centre de dia que tenia una funció més de descans familiar, però progressivament el va professionalitzar i va aconseguir que fos un centre de dia.

Però l'any 2013, agost de 2013, l'assemblea de socis va acordar el tancament d'aquesta associació perquè hi va haver una sèrie de problemes econòmics, jo pens que derivats de dos motius. Un era un problema de gestió que varen tenir, perquè varen haver de ser traslladats, es va haver de traslladar el local per un problema ja econòmic, i això els va generar una sèrie de problemes econòmics i a més a més varen haver de ser sancionats, diguem, per l'administració competent perquè no tenien un dels espais adequats a la normativa vigent; això va fer que tenguessin, a part del pressupost ja ajustat, un deute amb l'administració, amb l'Agència Tributària, que va ser impossible de gestionar i varen prendre la decisió de tancar. Però he dit que hi havia dos motius; un era aquest, problemes de gestió, i l'altre era que l'any 2013 i l'any 2012 no hi va haver subvencions a aquestes entitats, entitats que sempre funcionen realment amb escassos recursos econòmic i molt ajustats, idò no varen tenir diguem un matalàs econòmic suficient per afrontar aquest problema econòmic.

A la nostra comunitat autònoma hi ha tota una sèrie d'entitats sense ànim de lucre que estan donant aquests serveis necessaris, que són per als col·lectius més vulnerables, entre ells els de persones majors, persones amb discapacitats i altres col·lectius, que l'administració pública, donat que estan fent un servei públic, ha d'estar atenta, efectivament, que aquestes entitats, encara que siguin no lucratives, han de complir la legislació vigent, però són entitats que tenen escassos recursos a vegades, sobretot les molt petites, perquè no és el mateix una federació d'entitats, o no és el mateix una entitat que dóna molts de serveis, que arriba a tenir professionals suficients per poder afrontar aquesta problemàtica, o entitats d'aquestes característiques, que són entitats petites, que davant una situació d'aquestes característiques, d'una sanció administrativa, en aquest cas també una demanda d'un treballador per un acomiadament irregular, varen tenir uns problemes que no varen poder solucionar.

Però en tenim moltes, tenim moltes d'aquestes entitats. De fet jo crec que un dels problemes que tenim i que hem de saber cercar una solució les administracions públiques, les institucions com el Parlament i el conjunt d'aquestes entitats, és de no obligar a una alta qualificació professional a aquestes entitats que funcionen amb un component de voluntarisme. El nivell de demanda professional que exigim a aquestes entitats, per exemple per justificar les subvencions, fa que s'hagin d'hiperprofessionalitzar. Jo crec que això és un problema que tenim; no podem demanar a entitats que tenen un caràcter voluntari, que donen serveis però que també tenen un caràcter voluntari, aquesta hiperprofessionalització. Sabem que és un problema, perquè ha de tenir garanties, per una altra banda, l'administració pública que aquests doblers es gestionin adequadament i d'acord amb la legislació vigent i d'acord amb la subvenció que s'ha donat, però hem de trobar un terme mig.

Per tant aquesta proposició no de llei va en aquest sentit de reconèixer almanco la feina que va fer l'Associació de familiars de malalts d'Alzheimer; que el Parlament de les Illes insti el Govern a donar tots els serveis i programes, tot el suport possible a aquestes entitats de serveis socials, bàsicament de serveis socials, que donen suport a la població més vulnerable.

Instar el Govern -posava aquí- que l'any 2014 fes una subvenció, publicàs una ordre de subvenció no inferior a 2 milions d'euros adreçada a totes aquelles entitats que possibiliten aquest tipus de serveis per evitar tancaments com es va produir a AFAM; són entitats que necessiten anualment aquesta intervenció, aquest ingrés econòmic. Jo crec que també una de les causes que va fer que aquesta entitat fos en aquell moment tan vulnerable i hagués de tancar és que normalment no només depenen d'una administració, també rebien ajudes del consell, de l'ajuntament; les administracions públiques durant dos anys no han donat aquest subvenció; però també rebien de les caixes, les caixes també eren un suport econòmic per a aquestes entitats, ara les caixes tampoc no estan fent aquesta labor; l'única que tenim a la nostra comunitat autònoma és La Caixa, que està treballant sobretot en el sector d'infants però no en el sector de persones majors, i això fa que aquestes entitats siguin molt vulnerables. Per això és tan necessari que l'administració pública tengui una línia de subvenció i tengui una línia de suport. Això els deia que es va fer l'estiu del 2014. Ara sabem que als pressupostos -ja els hem estudiat- hi ha una línia de subvenció que va apuntar la consellera quan va venir aquí a defensar els seus pressuposts, però nosaltres consideram que, tot i que no va aclarir, no va puntualitzar quina era la quantia d'aquesta subvenció, almanco que siguin aquests 2 milions.

I després també pensam que amb els recursos que té l'administració pública, siguin... nosaltres pensam que del Govern, però ara que el Govern ha creat aquest consorci, que també hi estaran implicats els consells insulars, s'ha de facilitar una plataforma professionals a aquestes entitats per facilitar-los la seva gestió i el seu manteniment. Si tots volem una societat civil implicada amb els problemes, una societat civil conscienciada, no esperem que quan aquest (...), i a més duen molts d'anys fent feina, per problemes administratius i per problemes econòmics que no eren de gran envergadura, hagin de tancar aquestes entitats que al cap i a la fi és un patrimoni comú.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bona tarda. Sap greu que el punt de partida d'una proposició no de llei com la que ara discutim hagi de ser la de la desaparició d'una associació que ha donat serveis molt necessaris a un col·lectiu de persones sensiblement vulnerable. Sempre és més trist haver de lamentar la desaparició d'una associació que no afrontar les precarietats quan l'associació encara existeix.

Efectivament, l'Associació de familiars de malalts d'Alzheimer ha desaparegut, i per tant allò que resta per fer és justament lamentar ara aquesta desaparició. Però també tenim dret a esperar que almenys aquesta desaparició serveixi per posar la qüestió damunt la taula i per unir esforços per evitar que altres associacions també segueixin aquest camí. Per tant entenem que la tasca que duen aquestes associacions és una tasca massa valuosa perquè aquest sigui el camí que els espera.

Per tant hem de lamentar-ho, i més si es tractava d'una associació, com ha dit la portaveu de MÉS, que era una associació pionera, la primera associació que va sortir al carrer per promoure el coneixement de la malaltia d'Alzheimer entre la població. És evident que a mesura que la malaltia ha anat essent més coneguda, a mesura que s'ha anat avaluant millor l'impacte dins la societat, ha estat més important, i per tant aquestes associacions han estat necessàries. Per tant, sí, hem de lamentar sobretot que hagi estat precisament aquesta associació pionera en el tractament d'aquesta malaltia.

Però també és cert que hi ha tot un seguit d'associacions sense ànim de lucre que forneixen serveis i programes a col·lectius de ciutadans que es troben en situacions de vulnerabilitat. Per tant són associacions que a vegades fan la feina que hauria de fer l'administració, i potser la fan amb més eficàcia perquè tenen un contacte molt directe amb el sectors afectats i un coneixement que supera el dels poders públics. Per tant entenem des del Grup Socialista que sempre hi hauria d'haver allò que se'n diu una bona conjunció entre aquestes associacions, entre la feina que fan aquestes associacions, i les administracions públiques; seria aquesta conjunció entre les dues administracions, per dir-ho així, seria la situació ideal perquè aquestes persones més vulnerables puguin accedir a uns serveis, a uns programes i a unes informacions que són completament necessàries.

En aquest cas les febleses de la nostra societat queden més de manifest, es veuen d'una manera molt clara quan hi ha associacions que han de tancar per manca de recursos. És feina del Govern, és feina de tots nosaltres assegurar que no hi hagi d'haver més associacions com AFAM que hagin de tancar portes i deixar d'oferir aquests serveis.

Està clar que la situació -ho sabem i en parlam contínuament- que la situació aquests darrers temps no ha estat pròspera, que ha estat complicada per a les administracions, i també que les mateixes administracions han passat dificultats, però fa falta tenir la sensibilitat necessària per no desprotegir encara més els que per les seves situacions específiques ja es troben molt desprotegits. Crec que en aquest cas són les administracions les que han de saber fer l'avaluació i fer les prioritats, i mai no s'ha de deixar que aquestes associacions segueixin aquest camí de tancar portes.

També consideram necessari que s'aprovi aquesta subvenció per a l'any 2014 que es planteja en el punt 3 de la proposició que presenta MÉS, per assegurar que aquestes associacions puguin fer front a les seves necessitats, tant de servei com també burocràtiques o de gestió. Si no es poden donar situacions com aquesta, que segurament no estava en condicions de portar-ho tot al dia de la manera més correcta a nivell burocràtic, de gestió, etc. Això requereix també un suport de tipus econòmic i de tipus també administratiu per part de l'administració.

El punt es complementa, òbviament, amb aquest punt 4 de la proposició no de llei, que el Govern de les Illes Balears també ha de facilitar a les associacions que tracten amb les persones més vulnerables perquè el fet de navegar per dins totes aquestes aigües de l'administració no sigui un handicap i vagin en perjudici de les mateixes associacions.

Bé, per acabar senzillament he de dir que hi donarem suport, i que es tracta, al cap i a la fi, de constatar si el Govern té o no té la voluntat de donar suport a tota una sèrie d'associacions que atenen aquestes persones més vulnerables, i que si no fos per elles encara estarien avui en dia en una situació de vulnerabilitat encara molt més greu, i per tant crec que encara seria més de lamentar per part de tots i de tothom.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. I pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz, també per un temps de deu minuts.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, en primer lugar coincidimos con el resto de formaciones políticas de esta comisión en el sentido del reconocimiento de la función y las tareas que desempeñan todas las entidades sociales del tercer sector, en este caso, y concretamente el caso que nos ocupa en cuanto a la labor fundamental que durante todo ese tiempo ha desempeñado AFAM.

Centrándonos ya un poco en desgranar la proposición no de ley, que al fin y al cabo es un poco lo que hoy venimos aquí a debatir, y hoy venimos a intentar instar o apoyar diferentes puntos de esta PNL, he de decirles que la exposición de motivos hace un especial hincapié a nuestro modo de ver en el trasfondo de la situación económica por la que atraviesan las entidades sociales, que creo que en eso todos coincidimos, e incide en que uno de los apoyos o de los factores importantes que se tienen que destacar son los..., en este caso el apoyo institucional, en este caso del Gobierno de la comunidad autónoma, o -ya se ha explicado- también de otro tipo de administraciones que tengan cualquier tipo de convenio con ese tipo de entidades. Hasta aquí yo creo que todos podemos estar totalmente de acuerdo.

Luego entraríamos..., pero a nuestro modo de ver pretenden asociar un poco, y de hecho aquí ya se han hecho algunas pinceladas, tanto del Grupo MÉS como del Grupo Socialista, en intentar asociar la desaparición o las dificultades de las entidades en este caso con la falta de apoyos. Se ha explicado aquí que uno de los motivos es la falta de apoyo en este caso de la comunidad autónoma, en este caso del gobierno de la administración que gobierna en este caso el Partido Popular. Yo creo que, si se quiere hacer un análisis más riguroso y mucho más concreto, yo creo que la película hay que verla hasta con los tráilers, y no verla desde el minuto 50 y pico, porque claro, es decir, el problema de fondo es que prácticamente..., como si los problemas de las entidades sociales, en este caso, todos viniesen del problema económica a partir del 22 de mayo o de junio de 2011, y yo creo que es importante que se haga un diagnóstico certero de la situación para tomar las soluciones más eficaces o que puedan dar cobertura a los diferentes problemas que tienen las entidades sociales. Por lo tanto yo creo que la película hay que verla totalmente entera.

Y por eso les citaré algunos de los ejemplos de los que no es realmente autor el Partido Popular, sino que son diferentes recortes de prensa que demuestran que realmente lo que digo es así. Por citar algunos ejemplos, yo, totalmente en consonancia con lo que ha dicho la portavoz del Grupo Socialista, es decir, se tiene que establecer una buena cooperación o colaboración entre las entidades y la administración, creo que estamos totalmente de acuerdo; pero también es cierto que cuando se tiene la capacidad de poder hacer de eso como una verdad, pues luego no se hace, y me ceñiré a algunos ejemplos.

El 10 de junio de 2009: "Más de 40 ONG reclaman a Antich el pago de una deuda de 10 millones de euros. La portavoz de Economía Alternativa i Solidaria, REAS, dice que se trata de una deuda grave; dos entidades podrían cerrar próximamente debido a la falta de recursos económicos, aunque alertó que serían muchos más, se puede producir un efecto dominó". Esto fue el 10 de junio de 2009. Seguimos. El 16 de diciembre de 2009: "La Asociación para la salud mental Girasol plantea cerrar por falta de recursos, e incluso dicha asociación denunció que no hay coordinación entre los diferentes departamentos del Gobierno balear para saber cuál se responsabiliza de las necesidades de los enfermos mentales".

Seguimos, 11 de agosto de 2013, o sea, ya con el mandato del gobierno del Partido Popular: "La falta de ayudas deja a la Asociación balear de Parkinson al borde de la desaparición. El presidente de la asociación se remonta a algunos años atrás, cuando el gobierno anterior le retiró una subvención de 30.000 euros que se venía recibiendo desde hacía años y pese al compromiso de que se iba a mantener". Y así muchas más entidades sociales de nuestra comunidad autónoma.

Y si nos ceñimos concretamente al tema que nos ocupa, que es el tema de AFAM: "La Asociación de Alzheimer avisa -avisa- 'si el Govern no nos paga tenemos que cerrar'", 13 de octubre de 2009. Es decir, está muy bien hacer una exposición de motivos hablando de 2013, 2014, y tal, pero es que esto ya viene de atrás, y yo creo que, como he dicho antes, las películas hay que verlas desde el principio, y eso es un componente. Es decir, ¿nos pueden echar la culpa al gobierno del Partido Popular en parte?, sí, pero yo creo que sería un poco la responsabilidad de las diferentes administraciones por las diferentes situaciones económicas que se han encontrado en su momento. Es decir, creo que todos tenemos un poco de *mea culpa* y creo que todos tenemos que afrontar esta cuestión. Por tanto nos encontramos con esta situación.

También, y no lo digo yo, dice en esta misma noticia, la que la Asociación de Alzheimer ya avisaba, que les han reducido las ayudas de 100.000 euros cuando gobernaba el Partido Popular a 37.000 euros cuando gobernaba el pacte y no le han pagado el 2008, no lo digo yo, sale en la prensa, en la hemeroteca.

Con esto lo que quiero decir y nuestro grupo lo que quiere decir es que el cierre de AFAM en este caso, pues evidentemente ha tenido un triste final, pero también ha habido actores importantes y no creo que realmente, con lo que he dicho, todo sea achacable a la responsabilidad política en este caso de quien gobierna en este caso. ¿Por qué lo digo? Porque este gobierno de la comunidad autónoma, aparte de intentar mirar hacia adelante, pues mientras miraba hacia adelante ha tenido que afrontar deudas por concepto de 12 millones de euros a diferentes entidades que afectan a diferentes consellerias de esta comunidad autónoma, que provienen de la etapa anterior, 12 millones de euros.

Y ahora, aparte de eso, como... y con este gobierno del Partido Popular y con el apoyo de los diferentes grupos parlamentarios, como ya es sabido, hace unos meses y como ya salió en el Parlamento, se ha aprobado una demanda de entidades en lo que se concierne a la reforma de la Ley de servicios sociales, donde se da estabilidad a las entidades permitiendo concertar con ellas los servicios en lugar de ir de linea de subvenciones que generan muchos problemas, como es el tema del plazo de los cobros que es uno de los temas que siempre achacan, cada entidad, porque se aplaza, no se cobra o no se recibe la subvención cuando toca.

Ciñéndome ya a los cuatro puntos de la proposición no de ley, decirle que..., y para que no quede ningún tipo de duda y que no quede ningún tipo de voluntad, como antes ha dicho la Sra. Portavoz del Partido Socialista, es decir..., bueno, que se demuestre que hay un tema de voluntad, decirle que daremos apoyo a los puntos 1, 3 y 4. Sólo decirles que prácticamente en el tema de los 2 millones de euros para los presupuestos de este 2014, es decir, estamos totalmente de acuerdo con lo que dice la Sra. Fina Santiago, de 2 millones de euros, pero que estos presupuestos de la comunidad autónoma del Partido Popular son 2,5 millones de euros destinados a las entidades sociales, por tanto vamos en esa línea, *in crescendo*. Y lo único que, tal y como les he dejado y les he entregado, la idea nuestra es de una enmienda *in voce* en el sentido de presentar un punto alternativo al número 2, mucho más exigente y mucho más concreto, desde nuestro punto de vista, o sea porque aquí no andamos con tapujos y no con medias tintas, sino que estamos al lado del sector y reconocemos la función fundamental que hace el tercer sector y que incide sobre ciertos colectivos de manera muy concreta, lo que proponemos es que "El Parlament de les Illes Balears insta al Gobierno *de les Illes Balears a agilitar els pagaments i donar l'estabilitat a les entitats socials sense ànim de lucre que donen serveis i programes als col·lectius dels ciutadans més vulnerables*."

Creo que la voluntad existe y simplemente la exposición inicial que he hecho es para intentar desgranar que creo que todos tenemos responsabilidad y que no creo que se tiene que intentar dejar entrever que la responsabilidad sólo es de este gobierno.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Sanz. Finalment, vol fer ús de la paraula la Sra. Santiago?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, gràcies, presidenta. Vull agrair als dos grups parlamentaris el seu suport. Efectivament crec que sempre s'ha reconegut aquí, en general, a totes les entitats del tercer sector la seva importància i la seva feina, avui és una cosa molt concreta, perquè és la desaparició d'AFAM i per tant, per això ho concretàvem.

Crec que AFAM no només va sensibilitzar l'opinió pública, sinó que també va sensibilitzar els poders públics en temes d'Alzheimer i per això crec que és molt important. I jo no... puc estar d'acord amb l'exposició que ha fet el representant del Partit Popular, crec que problemes de gestió n'hem tengut sempre i sempre n'hi haurà i en tendrà aquest govern i en tendrà el futur govern sigui el que sigui. He apuntat tota una sèrie de problemes que hem de resoldre, que no han sabut resoldre governs anteriors, que aquest de moment tampoc no ho sap resoldre i que els futurs no sé si ho sabran resoldre, perquè és complicat, que és el tema de la Llei de subvencions per a les entitats del tercer sector.

El problema és de tresoreria que contínuament tenen tots els governs i que n'ha fet un parell d'exemples i aquest problema el qual em preocupa, que és la hiperprofessionalitat que s'exigeix a les entitats del tercer sector. Crec que això és un problema.

Dit així, però, dir-li al representant del Partit Popular que vostè s'ha quedat en els tràilers, que no ha vist el final de la pel·lícula, perquè problemes de tresoreria que vostè ha mencionat, tots en tenim. Vostès, la targeta bàsica de l'any 2013 l'han pagada el gener i la varen publicar el juny i treuen el mes de desembre del 2013 al BOIB una nota que diu que, com que tenen problemes de tresoreria, no podran pagar la targeta 2013 fins el 2014, la targeta bàsica. Problemes de tresoreria sempre n'hi ha hagut i en tendran el 2014 i el 2015, i el govern que hi hagi el 2016 en tendrà, però..., i les entitats ho denunciaran, que és la seva funció. Però no es va tancar cap entitat durant el període del Govern Antich, i és clar que varen denunciar retards, si teníem problemes de tresoreria igual que els té vostè, igual que els té el Partit Popular, però no, casualment, no es va tancar cap entitat.

Quin va ser el problema d'aquestes entitats, quin va ser el problema? Que el 2012 i el 2013 no hi ha ordre de subvenció. I aquestes entitats van tan ajustades que si un any no hi ha ordre de subvenció, encara que baixin de 100.000 a 37.000 euros s'aguanten, però si no hi ha ordre de subvenció comencen a desaparèixer. ALAS és a punt de desaparèixer; Ben Amics és a punt de desaparèixer. I AFAM ha desaparegut, perquè l'any 2012 i l'any 2013 no hi va haver ordre de subvenció.

Aquest ha estat el problema central, perquè haguéssim tengut problemes de tresoreria, tal vegada vostès haguessin fet una ordre de subvenció el 2012 i no l'haguessin pogut pagar fins al 2013, però ells tenien un aval, haguessin pogut anar al banc, que també un dels problemes que han tengut aquestes entitats és que abans hi havia més facilitats d'avals bancaris i ara no n'hi ha; però problemes de tresoreria sempre n'hem tengut i vostès dels problemes de tresoreria que tots els governs tenen en fan la política en majúscules, i vostès ara tenen problemes de tresoreria.

L'any 2013 - i avui he tengut una resposta parlamentària- s'han pagat les ajudes econòmiques per a menjador escolar del curs 2011-2012, l'any 2013!, perquè hi ha problemes de tresoreria. Però hi ha voluntats polítiques i no hi ha voluntats polítiques, i vostès varen deixar desemparades, el Partit Popular va deixar desemparades, el Govern del Partit Popular, aquestes entitats sense donar ordre de subvenció l'any 2012 i l'any 2013.

Per tant, crec que està bé que el Parlament cridi l'atenció sobre aquests aspectes, els assenyali com a un punt important i no tenc cap problema per acceptar el seu punt de modificació al punt 2.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Entenc, idò, que la Proposició no de llei RGE núm. 8857/13 seria aprovada per assentiment de tots els grups.

2) Proposició no de llei RGE núm. 9180/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mediació i intervenció del Govern de les Illes Balears en conflictes laborals.

Passarem ara al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 9180/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mediació i intervenció del Govern de les Illes Balears en conflictes laborals. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Aquesta proposta s'enganxa molt al conflicte laboral, puntual, en aquest cas de treballadors de Trablisa, però n'hem viscut d'altres, de treballadors i de conflictes d'empreses importants, sempre i en els darrers anys, Globalia o darrerament Coca- Cola. I bàsicament el que sempre els treballadors han sol·licitat de l'administració el seu compromís de suport, la seva mediació, la seva intermediació, el seu suport quan de vegades una empresa, sobretot pel que fa referència al sector industrial, té dificultats o per deslocalització o té dificultats de la pròpia subsistència empresarial per problemes que tenen poc a veure amb la viabilitat de la mateixa empresa i que demanen aquest suport de l'administració.

Evidentment, i en som conscients, existeix un suport formal de la mediació laboral que és el TAMIB i que per tant té unes funcions, té un finançament íntegre per part del Govern de les Illes Balears que sempre ha funcionat, que continua funcionant i que, per tant, té una funció formal importantíssima, importantíssima. Però a més d'arribar al darrer extrem de la resolució del conflicte a través del TAMIB, quan ja gairebé està romput, hi ha un treball que només es pot fer des de l'àmbit polític que és poder trobar i arribar a acords si és possible amb les empreses, amb l'Administració de l'Estat, bé, tota aquesta feina.

Una feina que el Govern de les Illes Balears moltes vegades s'ha negat a fer i açò ens va sorprendre, per exemple en el cas de Trablisa en els primers moments el Govern no els rebia. O en el cas de Globalia, en què el Govern, valoram, va quedar molt al marge d'una sortida més ample a tot el grup empresarial que tenia una viabilitat, una part tenia una viabilitat econòmica important. Ara, amb Coca- Cola, s'han assegut amb els comitès de vaga i per tant, s'ha fet una passa.

Creim, però, que és important establir, primerament assumir que vertaderament el Govern, com ara ha fet amb l'asseguda amb els treballadors, amb els comitès de personal de Coca-Cola, té una capacitat d'intervenció, per tant que l'assumeixi, cosa que en altres conflictes curiosament no ha fet.

En segon lloc, és quines actuacions en cada cas el Govern pot fer, perquè la situació cada vegada és un poc més complicada i ho hem d'assenyalar així. La reforma laboral no ha ajudat precisament a donar mecanismes a l'administració com per aturar, entre cometes, o dificultar expedients de regulació d'ocupació. Abans, per fer un expedient de regulació d'ocupació, l'empresa havia de justificar que tenia pèrdues i que havia de reordenar, ara basta que digui que no té una previsió d'increment de beneficis.

Per tant, són canvis substancials que afecten d'una manera molt directa les possibilitats de les empreses d'estructurar expedients de regulació d'ocupació i en aquest sentit hem de constatar que en els dos darrers anys els expedients de regulació, els treballadors afectats a les nostres illes s'han incrementat i s'han incrementat aquells als quals, a través d'un expedient de regulació, se'ls ha extingit el contracte.

Ens varen vendre la moto que la reforma laboral no suposaria acomiadaments, perquè la flexibilitat permetria altres oportunitats de suspensió, de reordenació que no haguessin d'arribar als acomiadaments, però el nombre d'acomiadaments a través d'expedients de regulació del 2011 al 2013 s'han incrementat. El 2013 tenim 800 treballadors acomiadats a través d'ERO i el 2011 eren 693. Però a més a més açò té un impacte molt dur pel que fa a les empreses lligades a un sector industrial

i deim aquest sector perquè són sectors que quan una empresa cau és molt difícil tornar-la aixecar, molt difícil. Una indústria que tanca amb treballadors qualificats, amb producció i amb ocupació, amb un nivell d'estabilitat més important i més gran, quan una empresa tanca és molt difícil tornar-la obrir, per no dir impossible. I malgrat tots els indicadors positius que el Govern pot visualitzar a nivell del que fa referència a la indústria manufacturera, les empreses petites industrials, a les nostres illes encara anam enrere.

Les xifres són dures, tant pel que fa a les empreses globals, a les Illes Balears la mitjana d'empreses del 2011 és superior a la mitjana d'empreses del 2013 en 500 empreses; la mitjana de treballadors a la indústria manufacturera del 2011 i del 2013 és d'una destrucció de 1.000 llocs de feina en petita indústria, en dos anys, 1.000 llocs de feina i 500 empreses menys.

És clar, davant tot açò les facilitats que dóna la reforma laboral suposa que el Govern ha de fer un plus més per donar suport als treballadors i a les empreses, per cercar i trobar mecanismes de resposta per aguantar i ajudar a aquesta rendibilitat que permeti -repetim- la no destrucció de teixit industrial i empresarial i evidentment també la no destrucció dels llocs de feina.

Per açò demanam una cosa molt simple, demanam en definitiva que el Govern assumeixi aquesta responsabilitat. Aquesta proposta va ser presentada el mes d'agost, ara som... entenc que ha passat un temps i el Govern ara s'ha assegut entorn a una empresa que es vol deslocalitzar, Coca-Cola, però que no sabem què farà amb la resta d'empreses. Per tant, què demanam? Demanam que elabori un protocol d'intervenció, un protocol d'intervenció per mitjançar en els processos de reestructuració, deslocalització, subrogació o tancament d'empreses que permeti, entre d'altres objectius, garantir el compliment de la legalitat laboral, anticipar tendències, prevenir i identificar aquests processos i oferir alternatives que facilitin la viabilitat, sigui total o parcial, de l'activitat d'aquestes empreses.

Sabem que moltes vegades és difícil i sabem que de vegades no ho aconseguirem, en som conscients, eh!, som conscients que moltes vegades difícilment podrem arribar-hi, però que no es perdi per l'esforç d'asseure's i l'esforç de complir les responsabilitats que el Govern té com a tal. Per tant, demanam l'aprovació d'aquesta proposta.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Passarem al torn de fixació de posicions. I pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Santiago, per un temps també de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Vagi per endavant que el nostre grup parlamentari donarà suport a aquesta proposició no de llei.

Vostè ha parlat del sector industrial, jo faré una pinzellada del sector comercial i del sector també hoteler amb unes informacions que han sortit ara fa poc temps..., de fet el sector d'hoteleria avui matí, i del sector comercial varen sortir fa un parell de dies a través de l'informe dels empresaris, no dels sindicats, dels empresaris de petit i mitjà comerç, així, per exemple, parlaven molt preocupats el petit i el mitjà comerç que cada vegada són menys, que els minoristes, la petita i mitjana empresa de cada vegada són menys i parlaven que si els locals comercials dels petits i mitjans de la nostra comunitat autònoma a l'any 2010 eren 15.238 a l'any 2013 són 14.369, i preveuen encara més reducció.

Si la mitjana d'ocupació la qual es centrava sobretot de març a pràcticament setembre, octubre, era a l'any 2010 de 79.000 persones, a l'any 2013 és de 75.000 persones, per tant, som davant un sector, com ha anomenat l'industrial, però també el comercial on redueix i on desapareixen petites empreses i mitjanes empreses, una cosa molt nostra això de les petites i les mitjanes empreses, que també ho haurien de defensar.

A més a més, però, és curiós que les vendes pugin, les vendes, de l'any 2009 que eren aproximadament 4.400 milions d'euros, de l'any 2013 són per damunt d'aquesta xifra, per tant, hi ha una concentració de vendes a grans empresaris, que tots sabem les marques que són, grans centres comercials, grans empresaris. Això és un problema. El petit comerç i el mitjà comerç que té... que generava llocs de feina, que a més hi havia una distribució d'aquest comerç, es redueix.

Les empreses relacionades amb el petit i mitjà empresari, a gener del 2013 eren 34.607, a gener de 2014 són 34.586, vull dir, es redueix davant els nostres ulls la petita i la mitjana empresa, el model és cada vegada més grans empresaris en temes comercials.

En el sector d'hostaleria, avui també, el professor Llorenç Pou ha publicat a través d'un mitjà de comunicació que el 93% de la riquesa generada en el sector turístic, perdonin, que de la riquesa generada en el sector turístic el 97% s'ho ha quedat les empreses i el 3% els treballadors. Per tant, tenim, per un banda, que el sector turístic, el més important de la nostra comunitat autònoma, el 97% d'aquesta riquesa s'ho queden els empresaris i just el 3% els treballadors, amb una baixada dels salaris en el sector d'hostaleria i, per una altra banda, tenim la petita i la mitjana empresa que desapareix, perquè no pot sobre la gran, la gran empresa.

Vostè diran les paraules que vulguin, però per a nosaltres és una clara mancança de la distribució de la riquesa que generam en aquest país i davant aquest problema de mancança de la distribució de la riquesa en aquest país, necessitam que l'administració intervengui. I vostè fa una proposta, precisament, d'intentar evitar el tancament de les empreses, que jo no crec que ningú es pugui oposar a aquesta proposta perquè no som davant cap proposta, diguem, esquerrana, que sigui, escolti'm, una millor redistribució dels beneficis o una nacionalització de determinades coses o una millora dels sous davant aquesta generació de riquesa, som davant una cosa tan

conservadora com intentar evitar que tanquin les empreses que són les que generen riquesa i que són les que distribueixen feina. No, no, si no li dic com a una crítica, li dic en el sentit del sentit comú que en aquests moments, efectivament, hem d'aplicar molt de sentit comú i hem d'oblidar de vegades altres aspectes de caràcter més polític.

Per tant, serà difícil votar que no en aquest parlament a una proposta tan concreta que és posar un instrument a l'abast d'aquestes petites i mitjanes empreses, perquè estic convençuda que grans empreses ho utilitzaran molt poquet, per intentar que no tanquin, cosa que beneficia l'empresari i cosa que també beneficia els treballadors.

Clar, però, què ens trobam? Ens trobam amb una política del Partit Popular, amb una política de dretes que fa tot el contrari, vostè ho ha mencionat abans, l'ERO havia de passar... qualsevol ERO havia de passar per l'administració, que era, teòricament, l'administració era l'entitat neutral davant una demanda d'uns empresaris de tancar i d'una demanda d'uns treballadors de mantenir els llocs de feina, i per tant, feia... ho equilibrava, i veia si realment l'empresa era en perill, si era en perill si hi havia possibilitat de remuntar-la, se'ls donava instruments, se'ls donava assessorament, si hi havia una necessitat de reduir llocs de feina es negociava amb els sindicats quins per tal de mantenir sempre la feina que beneficia l'empresari i que beneficia el treballador.

Però ens trobam amb una reforma laboral que diu tot el contrari, que ha de desaparèixer aquesta intervenció, i és el que ha fet fins ara i les dades que vostè ha donat, que des que hi ha aquesta reforma laboral no només anam a precari en les condicions de feina, no només perdem o perden salaris els treballadors sinó que, a més, tanquen les empreses, tanquen empreses petites i mitjanes.

Estam absolutament convençuts que, per exemple, amb la reforma anterior, per dir que aquí en el Parlament hem presentat un manifest conjuntament, sense la reforma laboral que ha fet el Partit Popular l'ERO de Coca-Cola no s'hagués acceptat, no s'hagués acceptat perquè la mateixa Coca-Cola diu que hi ha 900.000 euros de beneficis anuals a la planta embotelladora de Mallorca, 900.000 euros anuals de beneficis. Però en volen un poc més perquè duent les llaunes, perquè bàsicament són llaunes, o les botelles de fora aquests 900.000 euros poden augmentar i per això els és igual enviar 150 famílies al carrer.

Si davant aquest desequilibri de poder entre un empresari i uns treballadors no mitjança l'administració pública, ja em dirà vostè per què volem administració pública. Per tant, nosaltres sí donam suport a aquesta proposició que presenta el Grup Socialista.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Bauzá, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BAUZÁ I COLOM:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, bones tardes. A causa de la situació de crisi econòmica que hem viscut i que continuam vivint tant a les nostres illes com a nivell mundials, ens trobam amb grans empreses del nostre país que es veuen obligades a adoptar mesures que suposen la reducció de personal, acomiadaments, reducció de jornades, prejubilacions, baixes incentivades, fins a arribar en més ocasions de les que voldríem al seu tancament. Evidentment, tots lamentam que es produeixin aquests tipus de situacions. El fet que grans empreses a nivell nacional deixin de tenir presència en les nostres illes és un problema per a la nostra economia en molts àmbits, com el de la innovació, el lideratge, en l'àmbit que d'alguna manera ens deixin endeutament tant les entitats de crèdit com els creditors comercials.

La crisi que vivim ens ha identificat molts de problemes que ens han duit a situacions de conflictes laborals. L'eix central d'aquest tipus de conflictes són els recursos humans, rere les empreses hi ha persones, famílies, el dret a un lloc de feina digne i és per això, i en aquest sentit, que ha de fer feina el Govern.

Posar en valor la feina que ha de fer un govern en els processos de reestructuració, deslocalització, subrogació o tancament d'empreses és anar més enllà d'una competència i d'una realitat. Es donen situacions molt difícils en les quals es confronten molts d'interessos de diversa índole, tant per l'impacte econòmic per l'impacte en les persones, però no hem d'oblidar que parlam de capital privat amb capital privat i d'uns processos de preses de decisions on realment qui decideix i qui té la darrera paraula és qui té en joc el seu capital privat.

Per tant, el Govern pot fer el que pot fer i el que no pot fer és imposar solucions a un fet totalment privat. Per tant, la intervenció del Govern en aquests tipus de conflictes i pel fet de tractar-se de conflictes privats, però amb repercussió col·lectiva, ha de ser una intervenció de suport, d'ajuda, de reflexió, de negociació.

Els partits de l'oposició sempre que són a l'oposició aprofiten desafortunadament aquests tipus de conflictes per fer demagògia, intentar confondre els ciutadans entre les actuacions que el Govern pot fer i el que no pot fer, però no tenguin cap dubte que el Govern en les situacions de conflicte laboral sempre s'implica de manera total i absoluta fent tot el que és al seu abast per tal d'arribar a solucions menys lesives per a la majoria. No són moments per fer demagògia i menys en unes situacions tan difícils i amb una repercussió tant de caire col·lectiu, són moments per trobar un govern amb una actitud molt activa, predisposada i sobretot que doni garanties als processos en els quals tengui competència.

L'actuació del Govern en els processos d'acomiadaments col·lectius, suspensió de contracte, reducció de jornada i pel que fa als processos de reestructuració d'empreses està regulada ja a l'article 49 i 51 de l'Estatut dels Treballadors i al Reial Decret 1483/2012. Però a més de trobar-nos amb un govern que ha actuat acomplint la legislació indicada, hem trobat amb un govern que ha demostrat un plus d'implicació, d'interès i que s'ha posat a total disposició i amb tots els mitjans necessaris per ajudar i contribuir a resoldre les situacions de conflicte laboral i de tancament d'empreses de la millor manera possible per a totes les parts implicades, i tant des de la Presidència del Govern, de la Direcció General de Treball, del SOIB i de les conselleries corresponents segons el cas.

Vull recordar que en el procés de la venda d'Orizonia el president del Govern es va reunir amb les parts implicades i va posar a disposició dels treballadors els serveis jurídics de la comunitat autònoma per tal d'aportar un millor assessorament i suport a totes aquelles persones i famílies que es quedaven en situació d'atur, i que en molts de casos suposava que passassin a ser tots els membres d'una mateixa familia els que quedassin en situació d'atur.

Aquests dies vivim el tancament de la plataforma de l'empresa nacional Coca-Cola a les nostres illes, la qual cosa suposa un greu perjudici per a moltes persones i famílies que passen a estar en situació d'atur i amb complicades possibilitats de recol·locació per mor del seu perfil. I una vegada més trobam un govern que és al costat dels treballadors, que s'interessa, que s'implica, que negocia.

Entenc que la Sra. Barceló presenti aquesta proposició no de llei i demani l'elaboració urgent d'un protocol àgil d'intervenció, jo ho puc entendre, encara que no compartir. Si tenim en compte, i feim memòria, recordam que durant el Govern del pacte, del Sr. Antich, va conèixer el tancament d'Spanair per la premsa, quan els problemes de la companyia eren ja ben coneguts per la gran majoria, un president i un govern que vivien al marge dels greus problemes, que no era conscient del que passava ni de la situació en què ens feien viure. La conseqüència d'aquestes actuacions varen ser la total falta de suport per part del Govern a aquells treballadors en un moment molt difícil de les seves vides. Evidentment, la seva ignorància i la seva despreocupació va dur a una total inactivitat per part del Govern quant a mediació i quant a suport i assessorament a moltes persones...

(*Remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, els prec silenci, per favor...

LA SRA. BAUZÁ I COLOM:

És que no els interessa, clar.

LA SRA. PRESIDENTA:

... i un poc de respecte.

LA SRA. BAUZÁ I COLOM:

Evidentment, la seva ignorància i la seva despreocupació va dur a una total inactivitat per part del Govern quant a mediació i quant a suport i assessorament a moltes persones i famílies que es varen trobar ben desemparades.

Cal analitzar i que reflexionin què hauria passat si la reforma laboral que ha fet el Govern del Partit Popular s'hagués fet fa sis anys. Els he de recordar que la reforma laboral ha permès que moltes empreses poguessin dur a terme reformes gràcies a les quals han pogut mantenir la seva viabilitat i, per tant, mantenir i crear llocs de feina amb una activitat viva i sanejada, com per exemple l'empresa CEMEX.

Aquest sí que és un govern que pensa en les persones. També els he de recordar que quan es va produir la venda d'Orizonia els partits de l'oposició varen retreure al Govern que hagués actuat tan tard, exigien una actuació del Govern per evitar que l'empresa arribàs a la situació que va arribar, doncs, precisament la reforma laboral és això el que permet, i que tant han criticat, i que precisament és aquesta la línia d'actuació del Govern, el fet d'intentar intervenir en el moment oportú i amb totes les garanties i com no posar tots els mitjans a disposició dels treballadors.

Sra. Barceló, el meu grup considera que ja tenim la legislació necessària i suficient per a aquestes situacions i els convit que se sumin a fer que la feina dels polítics es tradueixi en solucions reals per als ciutadans de les nostres illes. Basta ja de demagògia, de cortines de fum i de brindis al sol, al qual vostès estan tan acostumats; són moments molt durs i quan es dóna un conflicte laboral el que ha de menester en el pas és trobar una mà de veres, una mà que els doni suport, solucions, ajuda real i no una simple foto per quedar bé, com sempre fa l'esquerra.

El Govern del Partit Popular és una garantia per a la recuperació econòmica, és una garantia de suport, és un govern que hi és per ajudar, per encaminar, per resoldre i per fer-ho de veres. I per això, des d'aquí i en nom del meu grup parlamentari vull reconèixer la feina ben feta i animar-los a continuar en la mateixa línia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Bauzá. Supòs que vol fer ús de la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, Sra. Presidenta. I la primera cosa que li demanaré a la portaveu del Partit Popular és que no li permet que em falti al respecte, i ho dic així de clar. Fins aquí hem arribat, que en aquest parlament la gent es pugui dedicar a insultar la gent. I li dic, no li ho permet, no tenc per què permetre-ho, i ho dic a tots els diputats del Partit Popular, ja està bé! Vostè pot ser tan dura com vulgui, però ha de respectar les persones, i no ho ha fet. Repassi les intervencions. És que no pot ser, que açò sembla un pati d'escola cada vegada. Li ho torn a repetir, no ho permet.

A partir d'aquí intentaré contestar-li. Crec que de demagògia no n'he feta gens, perquè no he fet cap acusació absolutament a ningú, simplement que el Govern té l'obligació de reunir-se en tots els conflictes laborals, no només en els que ell troba que fer-se la foto queda bé, cas Coca-Cola o cas Globalia, quan des de Madrid ja havien, evidentment, tancat la resolució d'un conflicte.

El primer que han fet amb la reforma laboral és renunciar a qualsevol competència per part de l'administració d'actuar en els expedients de resolució de conflictes de les empreses. Aquesta és la pauta que marca una política d'una altra, la política del Partit Popular i la política dels altres grups. La primera cosa, renunciar a tot tipus d'intervenció pública i que a partir d'aquí les empreses facin el que trobin, amb uns perjudicats directes, evidentment, els treballadors. És a dir, una empresa per tenir més beneficis es pot deslocalitzar i li posarem estores. I la realitat que tenim aquí, a partir de la reforma laboral, és que s'han incrementat els expedients de regulació d'ocupació i les persones acomiadades pels expedients de regulació d'ocupació.

Aquests són els fets i les empreses petites, i rall del sector industrial, perquè en comerç encara seria molt més complicat, d'empreses petites se n'han tancat 500 en dos anys, sector industrial, que aquestes no tornen a obrir, i 1.000 treballadors al carrer en dos anys, personal i persones qualificades que han quedat sense feina.

A partir d'aquí, el Govern diu amb aquests m'assec i amb aquests no m'assec, aquesta és la realitat. Què demanam? Demanam una cosa tan simple com que s'assegui amb tothom, malgrat vostès han decidit no tenir responsabilitats, és més fàcil, no tenir-ne, la reforma laboral no ho permet, poden fer el que vulguin les empreses. I a partir d'aquí, ja estan tranquils. Per tant, a aquesta realitat nosaltres, evidentment, nosaltres no hi jugam.

En relació amb Spanair, li he dir que la posició del Partit Popular era que el Govern balear intervengués posant els doblers dins Spanair, açò era el posicionament del PP; cosa que alguns que sabíem les dificultats que tenia aquesta empresa ens vàrem negar rotundament. Però el posicionament del PP dins aquest parlament era, intervingueu...

(*Se sent una veu de fons que diu: "nacionalitzar"*)

... nacionalitzar, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, li record que no té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

No m'he atrevit a dir aquesta paraula. Açò era el posicionament. Per tant, abans de fer qualificatius com els que ha fet, Sra. Diputada, es repassi les intervencions del seu grup, del seu grup en el Parlament, que encara hi ha diputats que s'hi mantenen.

I, en segon lloc, en altres conflictes al voltant del concepte de demagògia, que el Partit Popular, Déu n'hi do! Repetesc, nosaltres ens vam asseure amb tothom que ho va demanar, bastava que ho demanassin. I ho he dit abans, a vegades podem ajudar i a vegades malgrat ho intentem no ho resoldrem, ni nosaltres ni vostès ni ningú, és així, per tant, ho sabem el difícil que és. I no podem demanar impossibles, demanam la responsabilitat d'asseure's, d'asseure's amb tothom, de fer-hi feina i posar a l'abast de les persones el que sabem, sense insultar ningú, en primer lloc.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Em sap greu haver-li de dir Sra. Santiago, però lament, lament profundament la seva falta d'educació. Disculpi que li digui.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Deman la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA:

No pot parlar, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Molt parcial és vostè.

LA SRA. PRESIDENTA:

Li he demanat, per favor, que guardés silenci i em fa, venga ja! Vostè mateixa. Lament profundament la seva falta d'educació, simplement.

Dit açò, passarem a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 9180/13.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 9180/13, per 9 vots en contra i 5 vots a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma